

Förslag till ändrade bestämmelser om avdragsrätt för medlemsavgifter och bidrag till skadeförebyggande verksamhet

Skattelagssakkunniga, kammarrättsråden H. Björne och N. G. Lindquist, ha i en den 2 dec. 1958 dagtecknad promemoria föreslagit vissa ändringar i nu gällande bestämmelser om avdragsrätt för avgifter till föreningar samt vidare föreslagit, att försäkringsanstalt skall kunna erhålla avdrag för vissa avgifter för understödjande av skadeförebyggande verksamhet.

Föreslagna bestämmelser i fråga om avdragsrätt för medlemsavgifter.

De sakkunniga ha beträffande varje förvärvskälla för sig behandlat frågan om i vad mån till förvärvskällan hänförliga medlemsavgifter äro av den art, att de böra upptagas som omkostnader vid beräkning av inkomst av förvärvskällan. De sakkunniga ha vid denna bedömning tagit hänsyn till de praktiska och ekonomiska fördelar och nackdelar, som kunna vara förknippade med en avdragsrätt, och i tveksamma fall ha dessa synpunkter varit avgörande för de sakkunnigas ställningstagande.

Med denna utgångspunkt ha de sakkunniga funnit, att avdrag för medlemsavgift bör medgivas vid beräkning av inkomst av *rörelse* för avgifter till arbetsgivareföreningar, branschorganisationer och till Sveriges advokatsamfund. Från inkomst av *annan fastighet* bör avdrag medgivas för avgifter till fastighetsägareförening. Från inkomst av *tjänst* bör avdrag medgivas endast för avgift till advokatsamfundet.

Beträffande *inkomst av jordbruksfastighet* ha de sakkunniga kommit till det resultatet, att praktiska skäl tala mot införandet av avdragsrätt för föreningsavgifter i egentlig mening.

I fråga om *inkomst av annan fastighet* är frågan aktuell endast beträffande hyresfastighet, eftersom villafastighet inkomstbeskattas efter schablon. Den föreningsavgift, som ifrågakommer till avdrag vid beräkning av inkomst av annan fastighet, är avgift till fastighetsägareförening.

Beträffande *inkomst av tjänst* ha de sakkunniga belyst olika konsekvenser av införande av avdragsrätt för avgifter till fackföreningar och därmed jämförliga sammanslutningar. Enligt de sakkunnigas mening kunna visserligen vissa skäl tala för avdragsrätt men å andra sidan tala praktiska synpunkter så starkt emot, att de sakkunniga för sin del hava kommit till det resultatet, att en ändring av nu gällande regler icke är motiverad.

Eftersom de sakkunniga emellertid föreslagit avdragsrätt för avgifter till Sveriges advokatsamfund och denna sammanslutning har såsom medlemmar både rörelseidkare och hos dem anställda, ha de sakkunniga ansett, att avdragsrätt för medlemsavgift till Sveriges advokatsamfund skall föreligga såväl vid inkomst av tjänst som vid inkomst av rörelse.

Då fråga är om *inkomst av rörelse* äro aktuella sådana avgifter som utgivas till arbetsgivareföreningar och branschorganisationer. De sakkunniga ha ansett, att

avgifterna i båda fallen äro naturliga avdrag i rörelsen. Avgifter till arbetsgivareföreningar kunna betraktas som ett slags premier för försäkring mot utebliven inkomst vid arbetskonflikter och det torde då vara naturligt, att avgiften är avdragsgill och från arbetsgivareföreningen utbetalad ersättning är skattepliktig. Vidare fullgöra arbetsgivareföreningarna genom sin verksamhet på arbetsmarknadens område viktiga administrativa och organisatoriska uppgifter för medlemmarnas räkning.

De sakkunniga ha definierat branschorganisation såsom förening, vilkens verksamhet helt eller till helt övervägande del består i att fullgöra för medlemmarnas rörelser gemensamma arbetsuppgifter, att tillhandagå medlemmarna i deras yrkesutövning, att företräda medlemmarna i deras egenskap av yrkesutövare, eller att eljest främja sådan rörelse, som bedrivs av medlemmar i föreningen.

Förening, som beröres av de sakkunnigas förslag, skall såsom intäkt upptaga influtna medlemsavgifter. Från den skattepliktiga inkomsten skall föreningen vara berättigad till avdrag för alla kostnader, som varit förenade med den verksamhet, som motiverat avdragsrätten för medlemmarnas avgifter. De sakkunniga föreslå vidare rätt till avdrag för avsättning till av arbetsgivareförening upplagd fond, då de fonderade medlen äro avsedda att utbetalas till medlemmar, som äro indragna i konflikt, som har samband med medlemmarnas strävanden att förbättra eller förhindra en försämring av medlemmarnas inkomstförhållanden. Då belopp återföres från sådan fond eller utbetalning sker till annat ändamål än med fonderingen avsetts, bör det upptagas som

skattepliktig inkomst hos föreningen. Avdrag skall medgivas för utbetalda konfliktbidrag.

I princip samma regler föreslås i fråga om avsättningar till Sveriges advokatsamfunds ersättningsfond.

Avdragsrätt för försäkringsanstalts bidrag till skadeförebyggande verksamhet.

Frågan har aktualiserats genom ett antal Regeringsrättsutslag den 9 februari 1956 (not. 192 och följande) genom vilka försäkringsanstalter vägrats bidrag till olika ändamål.

De sakkunniga föreslå nu, att inländsk försäkringsanstalt skall kunna få avdrag för avgifter och bidrag till kommun, förening eller sammanslutning för understödande av verksamhet med syfte att förebygga skador, som falla inom den av försäkringsanstalten bedrivna rörelsen.

Ikraftträdande.

Eftersom de föreslagna bestämmelserna i huvudsak innebära lindring i beskattningen samt de skattskyldiga i avvaktan på förslag om ändrade bestämmelser om beskattning av medlemsavgifter ställt på framtiden bolagsbildningar med syfte att undgå nuvarande bestämmelsers enligt de skattskyldigas mening obilliga verkningar, hava de sakkunniga ansett det skäligt, att de föreslagna bestämmelserna skola tillämpas snarast möjligt. Detta gäller såväl i fråga om medlemsavgifter som försäkringsbolags bidrag till skadeförebyggande verksamhet. Några praktiska hinder mot att de föreslagna bestämmelserna tillämpas redan vid 1959 års taxering anser sakkunniga icke föreligga och de sakkunniga föreslå därför, att bestämmelserna skola träda i kraft så, att de kunna tillämpas vid nämnda taxering.